

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

№ 174 (3424)

СУБОТА
18 вересня
2004 року

Вільному волевиявленню сприятимуть спостерігачі і соціологи

Народні депутати України підтримують ініціативу литовських колег щодо проведення парламентського форуму країн ЄС і нових східних сусідів. У цьому запевнив Голова ВР Володимир Литвин під час учорашньої зустрічі з міністром закордонних справ Литовської Республіки Антанасом Вальюнісом (на знімку ліворуч).

«Я переконаний, що потрібні і наші власні зусилля для досягнення стандартів європейського життя, але потрібні також і активніші дії з боку європейської спільноти щодо залучення України до європейського простору», — зазначив Володимир Литвин.

Антанас Вальюніс наголосив, що Україна повинна бути в Європі, оскільки вона там уже є. На прохання гостя Голова ВР розповів про внутрішньополітичну ситуацію в Україні напередодні президентських виборів, яку загалом оцінив як стабільну. Водночас, за словами Володимира Литвина, політизація стає дедалі помітнішою, зокрема в парламенті.

Підготовку до майбутніх виборів Голова ВР оцінив як достатню для того, щоб дотримуватися демократичних критеріїв вільного волевиявлення. Цьому, на його думку, крім належного законодавчого забезпечення, сприятимуть участь численних спостерігачів і проведення екзит-полів (опитувань на виході з виборчих дільниць), результати яких у попередні роки практично збігалися з офіційними підрахунками, підтверджуючи їх об'єктивність.

Вінниця відзначає 641-й день народження

Святкові заходи різноманітні й насичені. Це і виступи колективів національних товариств, і творчий звіт ансамблю пісні і танцю «Поділля» з нагоди його 60-річчя, дитячий фестиваль «Вінницький зорепад» та гала-концерт бардівської пісні.

Своїми піснями радуватимуть учасники хорового колективу ветеранів. Пройдуть маршем духові оркестри. На пленер запрошено художників. А ще — виставка плакатів та агітаційних матеріалів політичних партій, творів фотохудожників та низка інших.

Якщо раніше святкові заходи проводилися у центрі міста, то нині, за словами начальника управління культури міськвиконкому заслуженої артистки України Марії Скрипник, концертні майданчики обладнані навіть у найвіддаленіших кутках міста.

Надіслано звернення до народних депутатів від області з проханням підтримати клопотання про виділення коштів на реставрацію 53 пам'яток архітектури. Кошти стали б найкращим подарунком для міста, повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.

Радіація — під контролем

Хмельницька АЕС перша серед українських атомних станцій запровадила автоматизовану систему контролю радіаційної обстановки. Кожні п'ять хвилин вона аналізує радіаційні параметри, кожні десять — метеорологічні. Роботи системи не можуть завадити ні стихійні лиха, ні радіоперешкоди, ні високий рівень радіації; своєю працездатністю вона зберігає навіть за сепаратного землетрусу, повідомляє наш власний кореспондент Ірина КОЗАК.

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Дейнека О.О.
(1899—1969 рр.)
Підкорювачі космосу

Сьогодні День винахідника
і раціоналізатора

Завтра — День працівників лісу Скільки зрубав, стільки й посади!

— Міцно вросли корінням у диканську землю чотири вісімсотлітні дуби-велетні. Ці старожили пережили багато дерев і людей. Мабуть, переживуть і нас, бо в запасі у них теоретично ще дві сотні років, — каже генеральний директор об'єднання «Полтаваліс», депутат обласної ради Олександр Яресько.

Цими живими пам'ятниками опікується один із підрозділів його служби — Диканське лісомисливське господарство.

За офіційними даними, у Полтавській області насаджують чи не найбільше лісів. За останні п'ять років, наприклад, посаджено 6194 га захисних лісових масивів, з них половина — на неугіддях земель запасу місцевих рад. До 2015 року згідно з обласною цільовою програмою комплексного розвитку лісового господарства «Ліси Полтавщини» потрібно збільшити насаджень з 8 до 10 відсотків. Зазначимо, що в 1900 році ліси на Полтавщині займали площу в 273 тис. га, як і тепер. (Лише у 40-х роках їх поменшало майже вдвічі.)

Проблем у лісівників теж не бракує. Через небаліст людей виникають пожежі, бувають несанкціоновані рубки, «дірки» у законодавстві дають можливість рейдерським адміністраціям на власний розсуд розпоряджатися землями з лісовими масивами, мають місце знищення і занедбаність лісів, які є у власності сільгоспідприємств. Тут варто дотримуватися правила «скільки зрубав, стільки й посади» («Полтаваліс» зрубала їх на 500 га, а посадила 1500 га). На жаль, в області тільки СВК «Батьківщина» Котелевського району щороку засаджує 20 га.

На знімках: лісничий Котелевського лісництва Іван Кривчик та його помічник Володимир Камінчук; лебеді — справжня окраса Комишанського мисливського лісництва Миргородського держлісгоспу.

Григорій ГРИНЬ.

Фото Валерія ЧЕРКАСА.

(Продовження теми на 5-й стор.).

У НОМЕР

Вантажівку ласощів

і 150 тисяч гривень виграла жителька Миколаєва Анжела Толстикова. Приз розіграла кондитерська компанія «Рошен» у ході акції «Україні». Від серця до серця». Впродовж чотирьох місяців потрібно було купити два види цукерок, «Маргарита» і «Монте-Крісто», вирізати з коробок дві частини дитячого малюнка і відправити їх на розіграш. Удача посміхнулася робітниці миколаївського відділення «Укртелекому» Анжелі, котра разом з грошима виграла цілу вантажівку ласощів. За умовами акції, переможець одержує право передати будь-якій з дитячих установ України вміст солодкої вантажівки. «У нашому місті дитячі будинки невеликі, — каже Анжела. — Гадаю, найкраще розділити приз між кількома з них».

Бажання переможниці здійснилося. Цукерки, печиво, вафлі, льодяники подарували дітям трьох шкіл-інтернатів: Очаківської, Мішково-Погорілівської та Миколаївської №5. Свято вручення подарунків відбулося в Миколаївському палаці творчості учнів, повідомляє наш власний кореспондент Олена ІВАШКО.

А хто поїде до Бразилії?

У Львові триває XI Національний форум видавців

Учора почесний гість форуму Паоло Коельйо роздавав автографи, спілкувався з журналістами. Знаменитий бразилець несамохіть розпалив дискусію про долю української книжки і національну гідність. Чи можемо ми порівняти суперпопулярного автора бестселерів з кимось із наших письменників? Ці питання прозвучали в перший день форуму під час розмови про роль держави у розвитку українського книговидання. Поки що немає програми підтримки української книжки іноземними мовами, констатували видавці. А книжки того ж Паоло Коельйо російською мовою купують більше, ніж високоякісні українські переклади. Чому? Бо, за словами В'ячеслава Брюховецького, ректора Києво-Могилянської академії, жодного книготоргівця, який відмовляється продавати українську книжку, не покарано. Народний депутат Павло Мовчан наголосив, що така сама ситуація складається і з українськими газетами. Їх начебто беруть для розповсюдження, але потому вони припадають пилом, повідомляє наш власний кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Переселенці пам'ятають

З майже півмільйона переселених 60 років тому із споконвічних українських земель Лемківщини, Холмщини, Підляшшя та Надсяння етнічних українців 200 тисяч осіли на Тернопільщині. Переселення відбувалося у два етапи: 1944—1946 роки і 1951-й.

Нині в Тернополі діє всеукраїнське товариство «Лемківщина», виходить газета «Дзвони Лемківщини», створено музей самобутньої лемківської культури, а районний центр Монастирська вважається своєрідною її столицею. Шоліта тут відбуваються традиційні «Лемківські ватри», на які з'їжджаються представники цієї гілки українського етносу не тільки з нашої держави, а й із зарубіжжя. Пам'ятні знаки жертвам переселення встановлено у Бережанах і Копичинцях.

За словами голови Тернопільської міської організації «Лемківщина» Любомира Блащак-ка, рани, завдані переселенням 60 років тому, загоюються повільно. Переселенням надано статус учасників війни, знято перепони щодо відвідування рідних могил у Польщі. Вперше на державному рівні планується відзначити трагічну дату переселення. Але Любомир Блащак вважає, що цього недостатньо. Переселенням слід надати статус депортованих, а Верховна Рада має дати політичну і правову оцінку подіям 60-річної давності, повідомляє наш власний кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА.

Майбутнє нас повинно об'єднати

«Ціною його життя розбуджено Україну!», «Досить брехати!» З такими транспарантами і гаслами вийшли учасники акції пам'яті Георгія Гонгадзе в день четвертих роковин зникнення журналіста. Біля пам'ятного хреста, встановленого рік тому в Тарашанському лісі, де було знайдено обезголовлене тіло, яке, за твердженням експертів, належить Георгієві, відбулася громадянська панahiда. Однак журналіста досі не поховано, як і не розкрито справу.

Серед присутніх на мітингу пам'яті Г. Гонгадзе на майдані Незалежності в Києві були люди різного віку, багато молоді зі свічками в руках. Учасники мітингу казали: Гонгадзе зробив найбільше, що може зробити людина для батьківщини: віддав своє життя. Нас не ділить майбутнє. Нас воно повинно об'єднати.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Винахідникам і раціоналізаторам України

Щиро вітаю яскраву когорту винахідників і раціоналізаторів України з професійним святом.

Українська земля з давніх-давен щедро рясніє самобутніми талантами, наполегливими шукачами та розповіджувачами нових знань, сміливих науково-технічних ідей і гіпотез.

Кожен новий винахід чи раціоналізаторська пропозиція — етапна подія в сходженні людства до висот інтелекту та прогресу. Втім сьогодні з усією очевидністю перед нами постає імператив високої моральної відповідальності генераторів і рушіїв науково-технічного прогресу. Йдеться про відповідальність планетарного масштабу — за забезпечення сталого розвитку людської цивілізації, недопу-

щення глобальних техногенних катастроф, ефективну протидію міжнародному тероризму.

Кому, як не новаторам науково-технічної думки, належить гідно відповісти на виклики ХХІ століття? Ваша унікальна здатність заглядати в майбутнє, вміння випереджати свою епоху мають зміцнити віру сучасників у оптимістичну перспективу людства, більше того — стати її запорукою. Вже сьогодні внесок науковців-винахідників і раціоналізаторів надійно утверджує засади інноваційного розвитку вітчизняної економіки, спонукає співгромадян до більшої соціальної активності в реформованій виробничих відносин і системи господарювання в Україні.

Верховна Рада України послідовно підтримує невтомний творчий пошук винахідників і раціоналізаторів, адже це означає підтримку інноваційної моделі економічного зростання держави і підвищення добробуту співвітчизників. Ваші цілеспрямовані зусилля неодмінно дістануть сучасне й ефективне законодавче забезпечення, передусім шляхом формування національної політики впровадження наукових досягнень у виробництво та практичну діяльність.

Сердечно зичу вам і вашим родинам міцного здоров'я, достатку, нових ініціатив та ідей, творчого натхнення в ім'я поступу шляхом загальнолюдських гуманістичних цінностей.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

У Національному палаці «Україна» відбулося урочисте засідання з нагоди 170-річчя від дня заснування Київського національного університету імені Тараса Шевченка, в якому взяв участь Голова Верховної Ради України Володимир Литвин

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Апостоли правди і науки

Університети історично відігравали роль барометра суспільних настроїв і устремлінь. Київський університет завжди був не лише центром науково-просвітницького життя України, а й національно-визвольного руху. Заснований у 1834 році, університет пройшов великий і складний шлях, зробив неоціненний внесок у розвиток духовності України та утвердження її незалежності. Цей найпрестижніший у державі вуз підготував близько 350 тисяч фахівців та понад 25 тисяч докторів і кандидатів наук. Сьогодні в Київському університеті на 14 факультетах та в п'яти навчальних інститутах навчаються майже 20 тисяч студентів.

«Нині, коли Україна просто приречена на якісний стрибок у своєму розвитку, щоб не стати додатком чи додатком до ін-

ших, не асимілізуватися під глобалізаційними протягами, в усій гостроті й виразності постає завдання розкриття університетів», — сказав у своєму виступі Голова Верховної Ради Володимир Литвин. Він наголосив, що освіта має стати пріоритетом суспільного розвитку, і в поєднанні з працею та зі свободою думки, творчості та життя це забезпечить революційний прорив України. І саме вуз, який носить ім'я великого Кобзаря, має очолити цей рух. «Замість примарних політичних передбачень щодо появи Богом обраного для провідництва нації треба навчитися розпізнавати справжніх апостолів правди і науки», — зазначив В. Литвин.

На жаль, сьогодні університетську ідею дискредитують. Кожен інститут прагне називатися університетом. В Україні нині вже майже 80 вузів, які

мають статус національних. Від цього потерпають ті освітні центри, які виборили справжній університетський статус упродовж десятиліть. Тому, на думку В. Литвина, на зміну політиці «клонування університетів» має прийти політика «творення великих ідей і пошуку великих відповідей на животрепетні запити доби». Це спроможні зробити лише університети зі славними інтелектуальними традиціями.

Прем'єр-міністр України Віктор Янукович зачитав від імені глави держави поздоровлення колективу Київського університету та вручив його працівникам державні нагороди. Зокрема, згідно з Указом Президента ректор університету Віктор Скопенко (**на знімку ліворуч**) отримав орден Ярослава Мудрого п'ятого ступеня.

Юліана ШЕВЧУК.

У ФРАКЦІЯХ ТА ГРУПАХ ВР

Біль жертв нацизму непідвладний часу

Парламентська фракція політичної партії «Трудова Україна» виступає за поліпшення соціального захисту жертв нацизму й під час розгляду концепції державної стратегії заміни пільг на адресну грошову допомогу відстоюватиме це на законодавчому рівні: тобто боротиметься й далі за покращення матеріального становища колишніх в'язнів концтаборів та остарбайтерів.

... Галина Іллівна Полякова каже, що як ніхто розуміє, яку глибоку психологічну травму отримали осетинські діти з Беслана, перебуваючи три дні в заручниках. Адже сама вона в роки війни ще маленькою дівчиною провела у фашистській неволі більш як 1400 днів. Це залишило незагоєну рану й почалося на її подальшому житті. Нині в Україні проживають понад 500 тисяч громадян, які в роки Другої світової війни були ув'язнені в нацистських концтаборах, гетто, тюрмах і вивезені на примусові роботи до фашистської Німеччини, її союзників та окупованих країн Західної Європи. Після тривалих перемовин на міждержав-

чаються до численних перемовин та розв'язання на законодавчому рівні низки проблем, пов'язаних із виплатами компенсацій колишнім жертвам нацистських переслідувань, співпрацюють із фондом «Взаєморозуміння і примирення» та громадськими об'єднаннями жертв нацизму. Нині фракція «Трудова Україна», за словами її лідера Ігоря Шарова, виступає за приведення вітчизняного законодавства до міжнародних правових норм. Так, зокрема, за міжнародним правом малолітніми підневільними жертвами фашизму вважаються особи до 18 років. Тепер «планку» дитячого віку в законі опущено до 14 років. У резолюції «круглого столу» депутатська фракція пропонує поширити у відповідних законах державні гарантії та пільги в'язням нацистських концтаборів та інших місць примусового тримання на осіб, яким на момент поневolenня не виповнилося 18 років.

Депутати також пообіцяли тримати на контролі проблему заміни пільг на адресну грошову допомогу. «Уся здорова частина парламенту перед прийняттям рішення виходитиме з того, що кожна людина, яка отримувє пільги, повинна не втратити, а навпаки — отримати вигоду», — сказав Ігор Шаров.

У парламентаріїв є порозуміння з урядом. А тому фракція «Трудова Україна» та Український національний фонд «Взаєморозуміння і примирення» ухвалили резолюцію на підтримку кандидата в Президенти України чинного Прем'єр-міністра Віктора Януковича.

Олександра КУЧЕРЯВА.

На знімку: лідер фракції «Трудова Україна» Ігор Шаров із колишніми в'язнями нацистських концтаборів.

Фото Василія ГРИБА

Свято «по-гарячому»

Вогнеборці, що прибули на місце події, побачили сильний дим. Він здіймався над чотириповерховою будівлею, а з вікон виривалося полум'я. Ситуація ускладнювалася тим, що впритул до будівлі поліклініки знаходиться інститут, в якому на той час перебувало на стаціонарному лікуванні близько 260 людей. Враховуючи це, до місця було направлено додаткові сили пожежно-ря-

тувальної служби. Як з'ясувалося, загорання сталося на третьому поверсі, де ще з 1943 року був архів. Звідти вогонь швидко поширився. На інших поверхах була лабораторія функціональної діагностики, медичне обладнання. Швидкому розповсюдженню вогню сприяло і те, що будинок поліклініки старий, побудований ще 1887 року. Майже годину довелося працювати вогнеборцям,

щоб локалізувати пожежу. На щастя, обійшлося без потерпілих. А от матеріальні збитки, схоже, будуть значними. Вогонь «зливав» 400 кв. м покрівлі, знищив міжповерхові дерев'яні перекриття на площі 200 кв. м, дерев'яні перегородки, пошкодив медичне обладнання та документацію архіву.

Причини пожежі встановлюються, **повідомляють у прес-службі МНС.**

Шановні колеги!

Дозвольте привітати вас з професійним святом — Днем фармацевтичного працівника.

Бажаю вам міцного здоров'я, сил та оптимізму, а також щастя і благополуччя.

Михайло СЯТИНЯ, народний депутат України, голова підкомітету з питань законодавчого забезпечення розвитку фармації та здійснення фармацевтичної діяльності Комітету Верховної Ради України з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства.

в різні сфери економіки, а державу Україну — вивести на передові позиції у світі, забезпечивши своїм громадянам високий рівень життя і гідний соціальний захист. «...Зарплата середньостатистичного українця має бути не менш як 1300 гривень», — вважає кандидат.

Узяти участь у цьогорічних виборах матимуть змогу не всі виборці Буковини. Це стосується передусім мешканців високогірних сіл і хуторів Путильського району. Місцева влада «подбала» про гуцулів, скоротивши кількість виборчих дільниць майже вдвічі — з 28 до 17. Тому людям доведеться долати десятки кілометрів пішки, щоб віддати свій голос. За попередніми прогнозами, на вибори не прийдуть близько 20 відсотків виборців Путильського району через значну віддаленість дільниць від їхніх осель, **повідомляє наш кореспондент Сергій СУЛИМА.**

Ганна ШЕВЧЕНКО.

Фото Василія ГРИБА

НП

Своє професійне свято — День працівників цивільного захисту, яке вперше відзначалося вчора, столичні рятувальники зустріли на посту. Близько опівночі до чергової частини Головного управління МНС в Києві надійшов сигнал про займання в будинку поліклініки Інституту ортопедії та травматології Академії наук України, розташованому майже в самому центрі міста.

Вибори-2004

Центральна виборча комісія схвалила постанову, якою на прохання кандидата в Президенти України **Леоніда ЧЕРНОВЕЦЬКОГО** відкликаються 218 осіб зі складу територіальних виборчих комісій.

ЦВК зарахувала підписи виборців на підтримку кандидата в Президенти, лідера Компартії **Петра СИМОНЕНКА.**

На зустрічах з виборцями Севастополя кандидат у Президенти **Анатолій КІНАХ** підкреслював, що «близько семи мільйонів українців, кваліфікованих, підготовлених фахівців шукають роботу за кордоном. Майже чотири мільйони, що мають середню спеціальну та вищу освіту, заробляють гроші на прожиття за прилавками ринків». Цю величезну армію спеціалістів Анатолій Кінах у разі своєї перемоги на виборах обіцяв з гідною зарплатою повернути

ров'я погіршувався, і 10 вересня В. Ющенко було доставлено у клініку Рудольфінерхаус у Відні. Консильум із 11 австрійських лікарів поставив діагноз — «гострий панкреатит з великою кількістю ускладнень».

Лікарі дійшли висновку, що хвороба В. Ющенко була викликана хімічними речовинами, які зазвичай не містяться в продуктах харчування, повідомив О. Зінченко. Лікарі не змогли встановити цю речовину, оскільки аналізи було зроб-

Замах на Ющенка?

Скоєно замах на життя кандидата у Президенти, лідера «Нашої України» Віктора Ющенка. Про це заявив на брифінгу для журналістів заступник Голови Верховної Ради України, керівник виборчої кампанії В. Ющенко Олександр Зінченко. За його словами, Віктор Андрійович відчув погіршення здоров'я — сильний головний біль та болі в животі — 6 вересня. Він перебував під наглядом українських лікарів, але стан здо-

СПОРТ

Доживемо до вівторка

Футбол. Контрольно-дисциплінарний орган УЄФА 21 вересня розгляне ситуацію, пов'язану із зупиненням матчу в Римі між «Ромою» й «Динамо» (Київ) у рамках групового турніру Ліги чемпіонів. Цю зустріч не дограли після того, як суддя одержав травму від кинутого із трибуни предмета. Нагадаємо, що чемпіон України в першому таймі впевнено вів гру й був попереду — 1:0. Від рішення контрольно-дисциплінарного органу УЄФА залежатиме, чи матч переграватиметься, дограватиметься, а чи «Ромі» зарахують технічну поразку.

До речі, президент ФІФА Зепп Блаттер вважає, що цей інцидент не може залишатися безкарним. «Правильним рішенням у цій ситуації буде дискваліфікація стадіону «Олімпіко» і присудження київському «Динамо» технічної перемоги з рахунком 0:3», — заявив пан Блаттер.

Арбітрів названо

Відбірний матч чемпіонату світу-2006 Україна—Греція (9 жовтня на столичному НСК «Олімпійський») обслуговуватиме суддівська бригада з Іспанії на чолі з Мануелем Гонзалесом. Йому допомагатимуть Рафаель Алонсо та Оскар Саманьего (асистенти), функції четвертого арбітра виконуватиме Фернандо Мендес.

На поле львівського стадіону «Україна» 13 жовтня національні збірні України та Грузії введе німець Вольфганг Старк. Йому асистуватимуть співвітчизники Ян Хендрік Сальвер та Фолкер Везел, четвертий арбітр — Петер Зіппель. Обидва матчі розпочнуться о 19.15 за київським часом.

Пролетіли всуху...

Кубок УЄФА. Перше коло. Перші матчі. «Маккабі» (Ізраїль, Хайфа) — «Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ). 1:0. «Металург» (Україна, Донецьк) — «Лацио» (Італія, Рим). 0:3.

Дніпропетровці, хоч і програли мінімально, все-таки мають шанс виправити становище в домашній зустрічі. А от у донецчан справи кепські. Хоча в першому таймі вони грали досить привабливо і навіть мали нагоди забити. Але після перерви гості помітно додали у швидкості і легко здобули результат, котрий, якщо не станеться дива, практично гарантує їм перемогу в двобойі.

В. Б.

Лікарі дійшли висновку, що хвороба В. Ющенко була викликана хімічними речовинами, які зазвичай не містяться у продуктах харчування

Змова залізних монстрів

Вважається, що сенс розвитку цивілізації полягає у захисті людини від агресивного впливу навколишнього середовища. Від температурних перепадів, небезпек тваринного та рослинного світу, стихійних лих. На перший погляд, так воно і є. Але через якусь дивну закономірність більшість винаходів, покликаних полегшити наше життя, насправді становлять ледь не більшу небезпеку, аніж природні чинники. Механізми, якими ми себе оточили, вбивають нас неминуче і регулярно. Відомості з автострад можна цілком порівняти з фронтovими зведеннями. Щорічно у світі в автомобільних аваріях гине приблизно 1,25 млн. осіб і понад 10 млн. дістає поранення. Але і серед цих металевих убивць трапляються справжні монстри, легенди про яких будоражать нашу уяву і змушують замислитися про речі загадкові, а часом й містичні...

Кожен автомобіліст може розповісти про «характер» свого залізного улюбленця. Але деякі представники колісного племені мають воістину жажливий характер. Список найвідоміших жертв автомобілів-маніяків у XX столітті відкрила балерина Айседора Дункан. Вирушаючи 23 квітня 1924 р. на прогулянку, вона пов'язала довгий шарф — подарунок шанувальника. Балерина сідела на задньому сидінні лімузина. Машина стрімко полетіла вперед, шарф витягнувся в тонку довгу лінію, паралельну дорозі. Раптом машина зменшила хід. Шарфик повис. «Що сталося?» — запитала Айседора. «Не могу зрозуміти», — відповів шофер, шалено смикаючи важіль передач. Смужка прозорої матерії повисла біля колеса автомобіля, а її кінець чомусь був притиснутий до однієї зі спиць. Машина зненацька фуркнула і подалася уперед. Айседора не встигла відреагувати. Шарф накрутився на вісь. Водій не одразу помітив, що його пасажирка задумана. Пізніше він дав докладні свідчення, але так і не зміг збагнути, чому двигун машини на якусь мить заглух, а потім раптом «рвонул як божевільний».

Наступна історія, де вочевидь не обійшлося без чортівни, почалася 30 вересня 1955 року. Того дня в автомобільній аварії загинув відомий голлівудський актор Джеймс Дін. Його гончоний «Порш-550-Спайдер»(на знімку) на швидкості 150 кілометрів за годину урвався в зустрічний «Кадиллак». Для поліцейських залишилося загадкою, як автомобіль Діна міг зіштовхнутися з машиною, що рухалася зустрічною смутою на відстані 40 метрів. Дивом уцілілий у цій події студент потім розповів поліції, що бачив перекошене від жаху, бліде обличчя Діна, який, здавалося, геть не розумів, що відбувається...

Установлено, що актор був тверезий і цілком при пам'яті. Мало того, на думку експертів, навіть просто фізично майже немисливо зробити такий кульбіт: для подібного розвороту була потрібна нелюдська сила. Однак жодних доказів, які свідчили б про вбивство Діна, не виявили. Справу про «маленького вирока», як актор називав свою машину, закрили.

Проте історія на цьому не закінчилася. Понівечену машину загиблого кумира купила мільйонерка з Техаса Анже-ла Пері, вклавши в її реставрацію величезні гроші і всю душу. Розповідали, що вона розмовляла з «крихіткою», погладжувала її і стверджувала, що в такий спосіб спілкується із самим Діном. Напередодні 20-ї річниці смерті актора міс-сіс Пері повідомила, що хоче вшанувати пам'ять Діна, тому поїде на місце його загибелі: «Мені здається, «Порш» мені розповість, що ж там сталося насправді». Через день поліцейські повідомили рідним Пері: пізно ввечері на каліфорнійському шосе екзотичний автомобіль, який їхав зі швидкістю 150 км/год, виїхав на зустрічну смугу і врізався в машину, що мчала назустріч. Мільйонерка зламала шию і вмерла на місці, не опритомнівши. Водій другої машини, котрий вижив, засвідчив, що зустрічна машина раптом змінила напрямок руху і здійснила любовий таран його авто. У слідства залишилися безліч запитань. Судовий лікар Джона-тан Барч записав у своєму звіті: «Хоч би яким це здавалося абсурдним, але з погляду логіки винуватиме події є «маленький виронок Порш».

Саме Барч перший став збирати факти дивного поведіння механізмів, що виходять з-під контролю своїх хазяїв і починають діяти самостійно. До того ж зазвичай спрямовують свій «гнів» проти людини, ополчившись на неї за якісь гріхи. Однак доктор не встиг опублікувати результати, бо загинув під колесами власного автомобіля. Машина рушила з місця у той момент, коли він, лежачи під нею, усував якусь несправність. Слідство назвало причиною такого дивного «вчинку» машини виникле в моторі коротке замикання. Друг Барча професор Дан Крейнворт продовжив дослідження, намагаючись розгадати загадки, пов'язані з роллю автомобілів в інших трагедіях.

Крейнворт стверджував, що загадкова смерть знаменитого письменника, лауреата Нобелівської премії Альбера Камю теж не випадкова. Він знаходився в «Рено», за кермом якого був племінник книговидавця Мішель Галлімар. Досвідчений водій Галлімар раптом на повному ході вивернув кермо, і машина врізалася в дерево при дорозі. Сам Мішель помер за кілька днів, а письменник помер на місці... Окрім них, у машині були дружина і дочка Галлімара. Вони вижили і розповіли поліції, що поважний батько сімейства не вивертав керма. Виходить, кермо зробило це саме?!

Одна з шанувальниць Камю купила і відремонтувала його «Рено». Вона стверджувала, що, сідаючи за його кермом, краще розуміє свого кумира. І через місяць розбилася: втративши керування, на одному з крутих віражів «Рено» врізалася у... придорожнє дерево. Дружина Галлімара тоді виступила в пресі із заявою, що це —нависме вбивство, «чиясь» помста...

До розряду «бунту машин» професор відносить і подробиці вбивства президента Кеннеді, і загибель принцеси Діани, і багато інших смертей відомих людей. Крейнворт помітив: гинуть насамперед люди, схибнуті на своїх машинах, захоплені ними, які фетишизують їх. Механізм, мовляв, входить у «психічний зв'язок» з людиною і починає, як здається зі сторони, виявляти властивості ледве не наділеної волею істоти. Психічна енергія людини немов передається машині і наділяє її могутньою руйнівною силою. Висновки, яких дійшов Крейнворт, приголомшили криміналістів. За його даними, більш як третина (!) автокатастроф, що сталася за 20 років між світовими війнами, ірраціональні. Найчастіше виходять з покори дорожнього автомобілі. Убивцями стають «Ягуари», «Феррарі», «Роллс-ройси».

Дан Крейнворт готував книгу про «бунт машин», однак видати її не встиг. Дослідник був задушений кухонним комбайном: довге волосся потрапило в мотор і кілька разів обмоталося навколо шиї професора...

Артем ДМИТРЕНКО.

Кримчани знову мерзнутимуть?

ЗАСТОРОГА

Запас «блакитного палива» достатній, нинішня зима обійдеться без фінансового заморожування палива для котелень, запевнило кримчан керівництво ДАТ «Чорноморнафтогаз». А от з готовністю самих котелень не все гаразд: ще 40% не придатні до роботи. На їх ремонт і відновлення потрібно знайти 9 млн. грн. Знову неабиякі проблеми в багатотраждальному місті Шолкіно на Керченському півострові, яке попри увагу до нього президента, виділені на комунальне облаштування 20 мільйонів гривень, уже вкотре морозитиме своїх мешканців. Вони й уряд автономії звинувачують у розвалі служби опалення міського голову Віталія Дичука. За

словами глави Ленінської райдержміністрації Анатолія Гриценка, тут у розпалі збирання підписів за дострокову відставку нерозпорядливого губернатора «крижаного» міста, а заразом і Прем'єр-міністра України Віктора Януковича. Не кращі справи в містах Сімферополі, Керчі, Алушті, селищах Білогірську, Кореїзі, Вольському, Приморському, Перевальному та в Чорноморському, Нижньогірському та інших районах. Досі відремонтовано лише трохи більше половини дахів, для шкіл заготували менше чверті необхідного твердого палива. Підготовку до зими півострів має закінчити до 15 жовтня, а справ ще не початий край.

Крим.

Віктор ХОМЕНКО.

Сьоме небо під шатром

ЦИРК

Цирк-шапіто «Кобзов» починає новий сезон естрадно-цирковою програмою «Сьоме небо». Ця назва передає емоційний стан публіки, яка побувала на виставі. Так стверджує президент Всеукраїнської громадської організації «Цирковий союз Кобзова» Микола Кобзов.

Програма, за його словами, — певний симбіоз театру, естради й цирку. Яскраве, несподіване, єдине дійство із сучасними світлом, звуком і спецефектами. У ньому є навіть своя вокалістка — Марія Діа. Але не виступають тварини, обов'язкові у виставах класичного цирку. Щодо цього цирк «Кобзов» — нетрадиційний новий цирк, котрий демонструє високий професійний рівень. А «Сьоме небо» самі артисти називають театральною презентацією людських можливостей.

Це мобільне свято почнеться під цирковим шатром у столичному парку відпочинку «Нивки» вже в жовтні.

Ольга ВІТЕР.

На знімку: «голос» циркової програми «Сьоме небо» Марія Діа (друга ліворуч).

ВИСТАВКИ

Наші кораблі борознять простори Всесвіту

Сьогодні на базі київського державного авіазаводу «Авіант» відбувається 4-й Міжнародний авіакосмічний салон «Авіасвіт-XXI».

За словами генерального директора Державної корпорації «Вектор» (її було спеціально створено Міністерством промислової політики України, Міністерством оборони України і Національним космічним агентством України для вирішення завдань, серед яких організація таких виставок) Леоніда Зворикіна, у цьому салоні більш як 180 підприємств із чотирнадцяти країн світу представляють авіакосмічну продукцію і спектр послуг відповідних галузей промисловості.

В експозиції демонструється авіаційна техніка, прилади, що

забезпечують польоти, ракетно-космічне устаткування, зразки цивільної, малої і військової авіації тощо. На «Авіасвіті» найширше представлено вітчизняних виробників. У ньому також беруть участь закордонні фірми, які вже співпрацюють чи мають перспективи спільної роботи з українськими профільними підприємствами і конструкторськими бюро.

Сьогодні у гостомельському аеропорту «Київ-Антонов» у рамках салону «Авіасвіт-XXI» відбудуться демонстраційні польоти. У них беруть участь літаки сімейства «Антонов». Зокрема, Ан-225 («Мрія»), Ан-74, Ан-32П, Ан-140 — новий серійний літак — предмет сучасної міжнародної кооперації. Його вже складають в Ірані і готують до виробництва в Росії. Контроль за безпекою польотів здійснює нещодавно створена Державіаслужба. 18 і 19 вересня вхід відвідувачів на заходи салону «Авіасвіт-XXI» вільний і безплатний. Наступні два дні виставки — для фахівців і професійного спілкування.

Ольга ВАУЛІНА.

ВІСТІ З БУКОВИНИ

Хто відповість за вкрадену кореспонденцію?

Ось такий жалюгідний вигляд мають поштові скриньки більшості чернівецьких будинків у спальних мікрорайонах. Конфіденційна кореспонденція, приватні листи, газети і журнали, які сьогодні коштують недорого, регулярно не доходять до адресатів. Як пояснили в обласній дирекції «Укрпошти», станом поштових скриньок у будинках має опікуватися мерія. Колись цим займалися поштарі, яким міська рада перераховувала на це кошти. Уже давно обласна дирекція коштів на обслуговування поштових скриньок не отримує. Міську раду, схоже, доставка пошти чернівчанам турбує в останню чергу. На запитання, чому не ремонтують поштові скриньки, у міській раді порадили користуватися абонентними скриньками у поштових відділеннях.

Молоко з букетом хвороб

Поспішаючи вранці на роботу, ті, кому пошастало її мати, сором'язливо відводять погляди від бомбів, які копіраються у смітниках «Альтфатера». Тим часом останні вибирають зі сміття картон, склопосуд і порожні пластикові пляшки. Картон і скло ідуть у приймальні пункти, а пластикова тара реалізується базарним і докособазарним торговцям. Здебільшого у такий тарі потім реалізують молоко приміських селян. Проте через контакт з одноразовою пляшкою, яку неможливо вимити, такий продукт таїть пряму загрозу здоров'ю дорослих і дітей.

На фото: матуся чаєтує свою дитину молоком з «бомбівської» пляшки.

Таксист вижив після восьми ножових поранень

Пізно ввечері водій однієї із чернівецьких служб радіотаксі Костянтин Зарубін отримав виклик. Після тривалого кружання по Садгорі пасажир запропонував виїти покурити. Коли зупинилися на вулиці, пасажир вихопив ніж і завдав водієві кілька ударів у живіт і груди. Після цього злочинець сів у машину і зник у невідомому напрямку. Скривавлений Костянтин доповз до найближчих хат, мешканці яких викликали міліцію та «швидку». Потерпілого було доставлено до відділення реанімації лікарні швидкої допомоги і негайно прооперовано.

Викрадений автомобіль «ДЕУ-Ланос» знайшли за кілька годин. А менше ніж за добу у Юрківцях Заставнівського району правоохоронці одягнули наручники на 23-річного вже судимого Сергія.

Чернівецькій алярмовій допомі — 100 років

Цими днями чернівецька станція швидкої медичної допомоги святкує своє 100-річчя. Сьомого вересня у австрійській провінції з українською назвою «Буковина» на громадські гроші спорядили медичну бригаду алярмової допомі, яку прикомандирували до протипожежного товариства. Складалася перша швидка допомога з лікаря, помічника лікаря та фірмана фіаку. Всі технічні засоби поміщалися у саквояжі. Сьогодні чернівецька швидка допомога налічує 18 бригад: 8 спецбригад, 8 — загального профілю, 2 — педіатричні. До свята обддержадміністрація та мерія допомогли модернізувати автотарак служби, він поповнився 13-ма новими авто.

З ініціативи головного лікаря Отто Гелея у приміщенні станції створено музей, покликаний відобразити шлях довжиною в 100 років у фотографіях, раритетних речах, інструментарії та документах.

Сергій СУЛИМА.

СУСПІЛЬСТВО

Політтехнологи — це не «рука Москви». Вони просто заробляють гроші

КОМЕНТУЮЧИ ПОДІЮ

Цього тижня в Астані відбувся саміт СНД і зустріч лідерів четвірки ЄЕП (Росія—Україна—Білорусь—Казахстан). Хоча основними темами зустрічі були економіка і боротьба з тероризмом, співрозмовники не залишили без уваги і майбутні вибори в Україні. Лідер ЄЕП — Росія — давно зробив ставку на «свого» кандидата. Про те, що таке російський чинник на українських виборах і наскільки він впливовий, «ГУ» попросив розповісти експерти.

Керівник ГО «Громадський аналітичний центр», доцент, кандидат наук Ігор БАКЛАН:

— Російський чинник у передвиборній кампанії має багатовекторний характер. По-перше, це політичний напрям, який зумовлений бажанням Кремля залишити після виборів Україну в зоні максимального впливу. По-друге, це економічні інтереси: і державні, і російських бізнесових кіл. І нарешті, по-третє, це безпосередня участь російських політтехнологів в активному виборчому процесі. Ця багатовекторність й зумовлювала орієнтацію російського керівництва на підтримку певного кандидата. Але підтримка тільки одного кандидата офіційним Кремлем нині значною частиною російського бізнесу оцінюється як помилка.

Уже є перші приклади участі керівництва Росії у підтримці нинішнього прем'єра. Зокрема, виклики народного депутата Юлії Тимошенко до російської Генеральної прокуратури та вибраний час для висунення звинувачень можна розцінювати як спробу послабити позиції кандидата Віктора Юшенка. Щодо участі російських політтехнологів у виборчій кампанії Віктора Януковича, то нині є значні промахи у веденні цієї кампанії. Але передвиборний процес у розпалі й на нас чекає ще багато несподіванок.

Олександр СУШКО, директор Центру миру, конверсії та зовнішньої політики:

— Російський чинник на українських виборах — це набір своєрідних міфів, сконструйованих в Україні для того, щоб підтримати кандидата від влади. Насправді більшість того, що ми називаємо «російським впливом», виробляється в Україні. Просто часом воно вкладається у вуста російських речників через відповідні лобістські механізми.

Одним з вимірів наших відносин з РФ є присутність російських представників, яких називають іміджмейкерами або політтехнологами. Вони виступають посередниками між своїми замовниками у Києві і певною частиною російської політичної еліти. Їх завдання — продати товар (тобто певного кандидата) Росії, яка його купує. Адже нині в Росії немає якоїсь чіткої політики стосовно виборів в Україні. Наявний лише набір імпульсних реакцій, зазвичай не раціональних, а інстинктивних, імпульсивних, які спрямовані на те, щоб майбутня влада в Україні була максимально проросійською. Незважаючи на такі істотні моменти, як те, що обрана влада проросійською є лише формально.

Тобто російський вплив — це річ для внутрішнього використання. Зокрема, для впливу на тих виборців, для яких думка Володимира Путіна є авторитетною та може вплинути на їхній вибір. Але все це не можна вважати суто російською політикою. Це політика взаємних зобов'язань, нефор-

мальних контактів, політика замовлень і відповідей на ці замовлення, тобто це бізнес-політичні відносини.

Фелір ЛУК'ЯНОВ, головний редактор журналу «Россия в глобальной политике» (Москва):

— Російський чинник — це і політична підтримка (російський президент чітко визначив свої симпатії на цих виборах), це до певної міри російські гроші і, безперечно, російські виборчі технології і технологи. Щодо останніх, то в діяльності багатьох із них я не бачив би «руку Москви» у сенсі скоординованої державної політики. Просто російські бізнесмени-політологи хочуть заробити на великій виборчій кампанії, а тут їм запропонували дуже вигідне державне замовлення. Що стосується фінансової підтримки, я не готовий говорити про конкретні цифри, але те, що російський бізнес, зацікавлений в Україні, ці гроші виділяє, — очевидно.

Загалом я не переоцінював би російський чинник. Багато які дії і ходи, до яких вдаються російські представники, як державні, так і приватні, в Україні можуть мати протилежний ефект.

Андрій ЄРМОЛАЄВ, директор центру соціальних досліджень «Софія»:

— Річ у тім, що зараз українські вибори стають частиною реалізації нового російського геополітичного проекту. У цьому зв'язку політичні позиції кандидатів, їхні програми, їхні зобов'язання, їхня позиція у владі є частиною нового переговорного процесу між українськими і російськими елітами, що розпочався два роки тому. Зводити все до приїзду російських політтехнологів, появи якихось фінансових проєктів не можна — це лише

окремі компоненти нового, чітко сформульованого інтересу Росії стосовно України. Його суть — у поступовому формуванні на пострадянському просторі нового транснаціонального утворення, або макрорегіону, як його називають деякі російські політологи, нової євразійської федерації на чолі Євросоюзу. Першим кроком на шляху цього проєкту є створення Єдиного економічного простору (ЄЕП). Українська еліта стосовно ЄЕП намагається поводитися обережно, обмежуючи себе лише економічними вимогами, а саме — створення зони вільної торгівлі. Але реальний російський інтерес не обмежується економікою!

Для Росії дуже важливо, щоб майбутнє українське керівництво було не тільки лояльне до Кремля, а й виступало як активний партнер, співпричетний до нових його проєктів, партнер, орієнтований на глибоку регіональну інтеграцію — економічну, гуманітарну, соціальну і політичну. З огляду на це поведінка Росії не є просто активною, а й випереджальною. Зважає — більшість російських ініціатив пов'язані не тільки з поточною політичною ситуацією — підтримкою кандидата від влади чи проєктів, пов'язаних з політикою влади. Вони задають формати. Приміром, завдяки динаміці розвитку ЄЕП питання інтеграції з Росією уже включено до порядку денного наших президентських виборів. Інший приклад — трикутник Росія—Європа—Україна. Завдяки ініціативам Москви вже зараз питання про українсько-європейські відносини набуло характеру вибору — «або—або».

Підготували Ганна ЛУКАНСЬКА, Тетяна ПАСОВА.

ПІДСУМКИ

Шахова партія складна, але ходи прозорі

Темою номер один на печерських пагорбах залишається напіврозпад парламентської більшості. У понеділок керівники фракцій, які ще позиціонують себе у парламентсько-урядовій коаліції, зібралися на нараду в Президента. Кажуть, що Леонід Кучма зберігав спокій, але знову заговорили про перерозподіл керівних кісел у парламентських комітетах і президії ВР. Лідерів фракцій аграрників та групи «Центр» на перемовини не запросили, але ті не вельми образилися. Спокійно відреагували народні аграрники і на заяві про можливий перерозподіл посад, що за нинішнього розкладу сил майже нереально.

Нерви зірвалися саме у запрошеного — координатора більшості Степана Гавриша, котрий після наради у Президента у розвалі більшості звинуватив Голову Верховної Ради України Володимира Литвина. І почав переконувати, що більшість можна залишити тільки за особисто поданою заявою кожного народного депутата персонально. А не за заявами фракцій. Таких заяв Степан Гавриш нарахував дев'ять і вважає, що більшість ще існує. «Якщо ви прислухаєте штани, то хіба їх знімаєте?» — образно оцінив ситуацію координатор.

Володимир Литвин не став відповідати на афоризм колеги, зауваживши: «Думаю, політичне життя все розставить на свої місця»...

Якщо подивитися на результати голосувань у Верховній Раді за останні півроку, то напрошується таке: як можна розвалити те, чого фактично нема? Адже у парламенті завше фактично спрацьовувала так звана ситуативна більшість. Деякі парламентарії взагалі зазверли в очікуванні. У голосуванні участі не беруть, і від коментарів утримуються. «Тепер такий час, що краще помовчати», — пояснив свою відмову давати інтерв'ю автору цих рядків один «депутат-більшовик».

Бурхливі процеси всередині та навколо парламентської більшості відбуваються на тлі пасивності опозиції. Після декількох досить скупих коментарів окремих депутатів-опозиціонерів жодних рухів щодо нових обставин, які склалися у парламенті, не спостерігалося. Натомість «Наша Україна» проводила акції до річниці зникнення Георгія Гонгадзе та засипала скаргами Центрівборчком. У «Бютиців» свої турботи, пов'язані з претензіями Головної військової прокуратури Росії до їхнього лідера.

Зате гучно «вистрілило» з боку уряду: Кабмін вчасно згідно з Конституцією подав 15 вересня до Верховної Ради проект держбюджету на 2005 рік, що вперше переступив поріг у 100 мільярдів гривень. А Прем'єр-міністр пообіцяв у Бердичеві підняти мінімальні пенсії до 284 гривень, тобто до прожиткового мінімуму для непрацездатних. Звідки візьмуться такі шалені кошти, урядовці воліють не пояснювати. Та й чи треба? І так зрозуміло — вибори!

Отже, ситуація на політичній шахівниці хоч і складна, але ходи стають дедалі прозоріші.

Юліана ШЕВЧУК. Мал. Василя ФЛЬОРКА.

У ФРАКЦІЯХ І ГРУПАХ

Вирішили співпрацювати

Угоду про співробітництво у Верховній Раді підписали керівники фракцій Народної аграрної партії України Михайло Гладий та депутатської групи «Союз» Микола Гапочка. У документі зазначається, що угоду укладено:

«... з метою організації взаємодії депутатських фракцій і груп у Верховній Раді України, більш ефективного спрямування їх інтелектуальних та організаційних ресурсів на оптимізацію законодавчого процесу, підвищення ефективності та стабілізації діяльності вищого законодавчого органу».

Вони дійшли згоди співпрацювати шляхом координації діяльності сторін, спільного визначення пріоритетності законопроектів, забезпечення солідарного голосування, пошуку компромісів з іншими депутатськими фракціями і групами тощо.

Угода про співробітництво відкрита для приєднання інших депутатських фракцій і груп шляхом її підписання, повідомляє пресслужба фракції НАПУ.

До Чубинського на ярмарок запрошено 50 тисяч учасників. Організатори сподіваються: буде більше

2005 рік оголошено роком села. Про його проблеми не перестають говорити не тільки ті, хто має відношення до агропромислового комплексу. Однак не все так просто.

Хоча б з огляду на те, що обіцянка уряду спрямувати на потреби села 10 відсотків від зведеного бюджету поки що залишається обіцяною. Постійно захищає інтереси селян Народна аграрна партія. І, як зазначив її член, народний депутат Валентин Савицький, фракція НАПУ сподівається,

що уряд все ж піде назустріч побажанням народних обранців (тим більше, що третина народних депутатів має відношення до села).

— Якщо вже назвали наступний рік роком села, хотілося б, щоб воно це відчувало. Коли ж уряд не піде нам назустріч, ми не голосуватимемо за невиважений бюджет, хоча принципової позиції завалити його в нас немає, — додав Валентин Савицький.

З другого боку, для селян залишається не менш важливим питанням проблема реалізації своєї продукції. Рік закінчується, врожай зібрано: є з чим вийти на люди — себе показати й на інших подивитися. А найкраще це зробити, звичайно, на ярмарку. Саме з такою метою 25-29 вересня у Чубинському під патронатом Народної аграрної партії проводиться виставка-ярмарок «Осін'я у Чубинському».

Показати справжньому господарю є що. Досить поглянути на прилавки наших магазинів. Вітчизняна продукція вже давно витіснила імпорту.

— На виставці будуть представлені всі напрями агропромислового комплексу: сільськогосподарська техніка,

добрива, саджанці тощо, — зазначає директор корпорації «Укragропромбіржа» Віктор Привалов. — Плануються «круглі столи», презентації, бізнес-форуми, а також широка культурна програма, фестиваль народної творчості.

Учась у виставках-ярмарках відкриває неопогані перспективи, і це не секрет. Одна російсько-українська фірма за три дні участі в подібній виставці продала більше 100 своїх комбайнів, — навів приклад В. Привалов. Ще одна важлива деталь: Чубинський ярма-

рок недовзі має отримати статус постійно діючої виставки. А це означає, що аграрій цілорічно зможе придбати розсаду чи насіння і навіть реалізувати через біржу свій майбутній урожай. А це, погодьтеся, чи не перший вагомий внесок у формування аграрного ринку, про який так багато говорять політики. Нині «Укragропромбіржа» об'єднує значну кількість сільськогосподарських підприємств. Самих лише запрошено для участі в «Осені...» розіслані більше 50 тисяч. І розміститися буде де. Бо тут найбільший виставковий майданчик серед країн СНД. Вистачить «Укragропромбіржі» і досвіду. За представлення України на «Зеленому тижні в Берліні» корпорація отримала грамоту від Міністерства аграрної політики та подяку від Кабінету Міністрів.

— А участь у виставці-ярмарку Голови Верховної Ради, лідера Народної аграрної партії Володимира Литвина дасть новий поштовх у стосунках між бізнесменами-аграріями та політиками, — сподівається Віктор Привалов.

Олена ГОРБУНОВА. Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ФОТОФАКТ

У Судаку (Крим) понад двісті науковців України, Росії, Молдови, Болгарії взяли участь у другій міжнародній науковій конференції, присвяченій 70-річчю Національного заповідника «Софія Київська». На базі музею «Судацька фортеця» науковці обговорювали проблеми охорони і музесифікації пам'яток історії та культури, питання історії, археології, культури Причорномор'я, Криму, Візантії, Русь-України. У 2002 році відбулася перша міжнародна наукова конференція — «Сурож, Сугдея, Солдайя в історії та культурі Русь-України», яка поклала початок серії наукових збірників.

Із глухого кута Київ і Бухарест виведе Міжнародний суд?

МЗС України висловило серйозну занепокоєність діями румунської влади на спільному українсько-румунському державному кордоні, зокрема на його дунайській ділянці. За наявними даними, 14 вересня румунські прикордонні катери разом з іншими румунськими судами без розпізнавальних знаків самовільно, без необхідного узгодження з українською стороною перемістили навігаційний буй №36, що позначав безпечний судноплавний фарватер на прикордонній річці Дунай. Крім того, попри кількаразові попередження, румунська сторона продовжує завалювати русло Дунаю в районі 113-го і 116-го кілометрів ґрунтом, який вивозиться з території Румунії.

Ці дії наше зовнішньополітичне відомство розглядає як такі, що завдають шкоди безпеці судноплавства на прикордонній річці Дунай, грубо порушують вимоги двостороннього Договору про режим українсько-румунського державного кордону, а також суперечать положенням відповідних міжнародних конвенцій, учасницею яких є Румунія.

Особливу занепокоєність Києва викликає те, що румунська сторона, як стверджує МЗС, постійно ухильється від пропозицій України про проведення двосторонніх консультацій для врегулювання ситуації, що склалася на річковій ділянці українсько-румунського кордону. За інформацією керівника пресслужби МЗС Маркіяна Лубківського, «15 вересня з вини румунської сторони не відбулася зустріч прикордонних уповноважених України та Румунії, де передбачалося

розглянути ситуацію, що склалася на дунайській ділянці спільного державного кордону».

А що ж Румунія? Румуни в четвер подали позов на Україну до Міжнародного суду, оскаржуючи безрезультатність двосторонніх румуно-українських переговорів про водні кордони в Чорному морі, які розпочалися ще 1998 року. Днями міністр закордонних справ Румунії Мірча Джоане заявив, що Бухарест вирішив подати позов на Україну до Міжнародного суду, бо переконався, що не має серйозного партнера на переговорах.

В інтерв'ю журналістам прес-секретар уряду Румунії Деспину Нягос заявила, що «шанси розв'язати цю проблему на двосторонньому рівні мінімальні в умовах, коли українська сторона підтримує варіант делімітації, що не має підстав у міжнародному праві і може призвести до цілком несправедливого результату для Румунії». Д. Нягос сказала також, що в четвер було відіслано й двосторонні румуно-українські документи, які встановлюють юрисдикцію Міжнародного суду в розгляді питання делімітації морського простору двох країн.

Отже, за офіційною версією Бухареста, Румунія прийняла рішення направити позов до суду після безрезультатного завершення минулого тижня 24-го раунду переговорів. Однак це рішення було обумовлене й останніми змінами у двосторонніх відносинах, зокрема початком будівництва Україною у своїй частині дельти Дунаю глибоководного судноплавного каналу всупереч позиції румунської сторони.

ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ ПОСТАНОВА

Про внесення змін до постанови Центральної виборчої комісії від 3 серпня 2004 року № 296 «Про реєстрацію кандидата на пост Президента України Комісаренка С. В.»

Розглянувши заяву кандидата на пост Президента України Комісаренка Сергія Васильовича від 13 вересня 2004 року про уточнення назви займаної ним посади та додані до неї документи відповідно до частин другої, третьої статті 103 Конституції України, статті 9, частини першої статті 10, пункту 6 частини другої статті 25, частин першої, сьомої статті 28, частин першої статті 44, статті 48, частини третьої статті 50, частин першої, сьомої, дев'ятої статті 51 Закону України «Про вибори Президента України», керуючись частиною першою статті 1, частинами другою, третьою статті 11, статтями 12, 13, пунктами 1, 11, 17 статті 18 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія постановляє:

1. Внести зміни до пункту 1 постанови Центральної виборчої комісії від 3 серпня 2004 року № 296 «Про реєстрацію кандидата на пост Президента України Комісаренка С. В.» у частині зазначення займаної ним посади, замінивши слова «академіка-секретаря Національної академії наук України» словами «академіка-секретаря Відділення молекулярної біології, біохімії, експериментальної і клінічної біології Національної академії наук України».

2. Копію цієї постанови видати уповноваженому представнику кандидата на пост Президента України Комісаренка С. В. у Центральній виборчій комісії.

3. Цю постанову у триденний строк з дня її прийняття опублікувати у газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії С. КИВАЛОВ.

15 вересня 2004 року, № 566.

СУСПІЛЬСТВО

Лісничий із Граддя

Волинь називають зеленокосою. Мабуть тому, що третину її території займають ліси. Не випадково професія лісника одна із найшанованіших в області. Понад тридцять років присвятив їй лісничий Граддівського лісництва Колківського держлісгоспу Анатолій Форманчук.

Більше половини 150-кілометрового відрізка шосе Луцьк — державний кордон з Білоруссю — проходить чудовими волинськими дібровами і борами. Понад трасою лісниками облаштовано кілька рекреаційних пунктів, де подорожуючі можуть відпочити, запалити вогнище, перекусити на природі, набрати води.

Від'їхавши від Луцька понад шістдесят кілометрів, ви обов'язково пригальмуєте авто біля Граддівського лісництва Колківського держлісгоспу. Дивовижні фігури з вічнозелених туй і самшиту перед конторою видаються казковою декорацією. Часто завертають до цього мальовничого куточка, щоб помилу-

ватися майстерно сформованими кронами декоративних дерев і кущів, весільні кортежі. Заклав його в 1970 році лісничий Леонід Бондаренко. Давно це було, але люди і досі з влячністю згадують добрі справи талановитого фахівця.

А не дав змарніти цій красі Анатолій Форманчук, який вже 22 роки очолює Граддівське лісництво. Саме він із своїм колективом примножує все, що зробив свого часу Леонід Бондаренко.

— Багато шкоди лісу тепер завдають браконьєри, — ділиться своїми переживаннями Анатолій Форманчук. — Нас, щоправда, ця біда поки що минає. Маємо поблизу Граддя лише одну невелику приватну пилораму. В інших районах є села, де їх працює по 10—15. Проконтролювати їх роботу складно. Треба завжди бути насторожі.

Як і все в природі, ліс старіє і його потрібно по-господарськи використовувати. Шороку від рубок головного користування лісництво заготовляє вісім тисяч кубометрів деревини. Частину її переробляє у власному цеху, де нещодавно встановили імпортне обладнання.

Заготовляють у лісництві і дикоростучі ягоди, лікарські рослини, мають свою плантацію чорноплідної горобини. Торік здали її десять тонн. Цього літа відправили на морозильник у Ковель п'ять тонн чорниць. Ліс без звірів мертвий, вважають у Градді. Щоб лісові мешканці не голодували, заклали плантації

топінамбура, посіяли овес.

— Молотити овес не потрібно було, — сміється Анатолій Сидорович. — За нас це успішно зробили дикі кабани. Поголів'я їх шороку зростає. Вже і люди починають нарікати. Бо трапляються випадки потрапи звіром картоплі, зернових. Тому намагаємось самі підгодовувати його. З'яви-

лися в лісі косулі. Лось, який було зник, теж повертається.

Батьковим шляхом пішов і син Анатолія Форманчука — Роман. Він закінчив Шацький лісний технікум, а тепер заочно навчається у Львівському лісотехнічному університеті. Працює майстром у цеху переробки. До речі, це не єдина династія в Граддівському лісництві.

Помілятися лісниками, вважає Анатолій Сидорович, не мають права. Якщо прорахунок агронома можна виправити через рік, то лісника — лише через десятиліття. Результати своєї праці вони не завжди бачать, бо сосни рубають 80—90-річні, а дуби ще старіші. Природа теж ставить лісникам чимало запитань. Чому, наприклад, стали всихати ліси, посаджені півстоліття тому біля села Довжиці на землях, які вийшли із сільськогосподарського користування? Анатолій Форманчук сподівається, що з часом йому вдасться знайти відповідь і на це запитання.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.
На знімку: лісничий Анатолій Форманчук; ось такі гриби ростуть у Граддівському лісництві.

Фото автора.

«Шкідників збороли, залишилися журналісти»,

— жартує директор об'єднання «Херсонліс» Валентин Слюсаренко. А коли серйозно — довірене йому господарство працює прибутково, до наданих державою близько трьох мільйонів гривень ще дев'ять заробили самотужки. Всі кошти спрямували на відтворення та захист насаджень.

Цьогоріч значно менше коштів — погодні умови вплинули — пішло на боротьбу з одвічним ворогом лісівників — пожежами. Здолали ще одного шкідника лісу — рудого пилищика. І це тоді, коли не залучали до боротьби авіацію: обробка насаджень з борту кукурудзяника — задоволення не з дешевих. Шкідлива комаха «з'їдає» значну частку зароблених коштів. А заробляють у «Херсонлісі» як тільки можуть, навіть свиноферму тримають!

— Для здоров'я лісу потрібно систематично проводити спеціальні рубки догляду, — зазначає Валентин Слюсаренко. Видаляти хворі, слабкі, нерозвинуті дерева, щоб краще розвивалася їх почувалася решта. Ці дерева практично ні на що непридатні, тож здебільшого

йдуть на дрова. Знайшли бажаного покупця за кордоном, він бере наші дрова на виготовлення меблевого бруса по 18 доларів. Але за це нас без кінця шпиняють журналісти: мовляв, ліс вивозять з області, продають кудись... Приміром, у Скадовському морському порту вантажать деревину, до якої ми непричетні, її привозять з інших областей, а газети пишуть: не по-господарськи чинять херсонські лісівники.

Щоб пересвідчилися, що то за ліс вивозять з лісу, директор влаштував акумуля пера прес-конференцію прямо... в лісі. Запросивши до участі місцевих і столичних науковців, екологів, депутатів. Для порівняння оглянули ділянки, де вже проведено рубку догляду і ту,

котру належить очистити. Просто фізично відчувалося, як дерева чекають, коли їх доглянуть, «причешуть», розчистять — щоб дихалося вільніше. Процес цей — виробнича потреба. Адже ліс в найбільшій пустелі Європи — Ниж-

ньодніпровських пісках —рукотворний. Починається він з малесеньких сянців, котрі дбайливо, вручну(!) висаджують у пісок. 5—7 тисяч рослинко треба висадити на один гектар, з яких у справжнє дерево виросте лише 300—500.

Є ще одна проблема у лісівників. Її розв'язання, вважають вони, залежить від влади на місцях. Свого часу рукотворні насадження, котрі створювали на державні кошти, передавали користувачам: радгоспам, колгоспам, щоб опікувалися ними. А нині є програма про передачу їх на догляд і охорону державі, тобто місцевим лісгосподарствам. Але в житті виходить зовсім не так, як на папері. Тож вирубують і вигорають, по суті, нічийні ліси, гаїючки, а запобігти їх знищенню нема кому. Те саме відбувається і з лісосмугами.

— А тим часом на полі, де немає лісосмуги, вже нічого не посієш — усе видає вітер, — зазначає голова одного з аграрних господарств Цюрупинського району, депутат обласної ради Віктор Нагребецький.

Весь ліс у Цюрупинському та Голопристанському районах створювали саме для того, щоб зупинити руйнівну дію пісків та вітрів. Свою місію він виконав. Нинішні природні зміни, особливо підтоплення, не кращим чином впливають на зелені легені планети. Якою буде їх доля? Це залежить від людей.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон—Цюрупинськ—Гола Пристань.

Фото автора.

В останній бій...

Того ранку до сільського клубу на зустріч із «владою та пресою» подалися понад сотня ветеранів колишньої бригади № 3 когоспу імені Котовського Кам'янець-Подільського району Хмельницької області. Ті, чийми руками створено все, чим славіє було колись село Колубайці, нині ведуть боротьбу за повернення свого рухомого і нерухомого майна. Пішли в «останній бій», бо більше нема кому. Молодші бояться. Жоден колубайчанин не отримав майнового пая, оскільки все нажито поколіннями, цілим селом, як стверджують селяни, безсоромно вкрали.

На землі і без землі

Факт створення аграрного цеху Кам'янець-Подільського цементного заводу на базі угідь і майна колубайцевської бригади і нині для селян залишається загадкою. Ніхто селян з тими прожектами не знайомив. Немає вже і голови гумеменького колгоспу імені Котовського (до якого входило й це село), народного депутата України першого скликання Миколи Любеччука, помінялося й керівництво цементного підприємства. Господарство і бригада були на добромо рахунку в районі. Створили цех силовим рішенням виконкомом Хмельницької обласної ради народних депутатів (№ 233 від 19 грудня 1990 року): 1080,2 гектара, передали цементному. Щоправда, кажуть колубайчани, без належного оформлення документів. Кам'янець-Подільський райвиконком зобов'язали створити комісію і забезпечити передачу. Та жодного акта передачі протягом майже півтора десятиліт нікому знайти так і не вдалося.

Пішла корова, а за нею і телятко. Тож усе — до останньої швабри з бригадного дитячого садка та останнього черпака з тутешньої сауни, де любило паритися начальство, стало власністю цементного велетня. Селяни кажуть, саме в цій сауні зародилася ідея «обікрасти» село таким чином, щоб його землі та майно подарувати індустріальному сусідові. Підприємство видало наказ про створення свого аграрного цеху ще в 1991 році. Мешканці тоді не надавали особливого значення тому, як стала називатися їхня бригада. Тим паче, що господарство хазайнувало, як і раніше, а директор цементного пообіцяв продовжити до Колубайцев маршрут міського автобуса № 3, провести газ...

У 1995 році ВАТ «Подільський цемент», що є правонаступником

Кам'янець-Подільського цементного заводу, заснував на базі агроцеху дочірню фірму «Земля Поділля», яка стала володаркою колубайцевських багатств. На господарювання «донечки», заповняють колубайчани, не можна було дивитися без сліз та брому. Поля заростали бур'янами, будівлі руйнувалися, розкрадали техніку і механізми. Селяни вирішили будь-якою ціною повернути свою землю.

Ті, що мали захищати, відмовчувалися

І Земельний кодекс України, і Закон України «Про власність» визначають суб'єктами права державної власності на землю в межах територій сільських рад ці ради, які й повинні здійснювати регулювання земельних відносин у рамках своїх повноважень. Отже, лише Гумеменька сільська рада мала право передати ту чи іншу ділянку в користування будь-кому. Жоден із згаданих суб'єктів ніколи до сільської влади щодо цього не звертався. «Значить, голова повинен узяти нас під захист», — розмірковували колубайчани. Та апеляції до місцевої та районної влади не виправдали надій. Ті, хто мав би першим захищати народ, забити на сполох про грубе порушення законодавства, подати запити до правоохоронних органів, чомусь відмовчувалися.

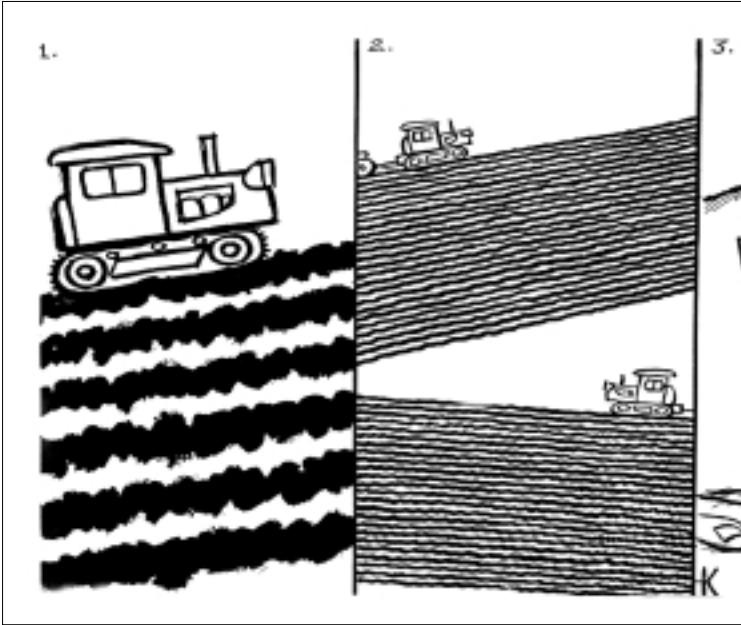
Обурені громадяни звернулися до суду. Кілька років довелося чекати, поки справедливість таки взяла гору. 1999 року селяни вирішили створити колективне сільськогосподарське підприємство (КСП) «Колубайцевське», а 24 лютого 2000-го ХІ сесія Гумеменької сільської ради передала йому в колективну власність 507,8 га, а у постійне користування відвоювані 132 гектари. Скла-

ли державний акт на право колективної власності на землю, яку згодом розпаювали. Нині ці паї в оренді у приватника Анатолія Ковалія.

Відвоювали, та не все

Однак, тільки-но колубайчани отримали перемогу, відразу знайшлися невдоволені. Запротестували цементний разом із «донечкою», обізвалася прокуратура району... Вищий арбітражний суд України своєю постановою від 6 вересня 2000 року залишив без змін постанову арбітражного суду Хмельницької області в цьому питанні.

А поки тривали суди, «Земля Поділля» спішно продавала майно України своєю постановою від 6 вересня 2000 року залишив без змін постанову арбітражного суду Хмельницької області в цьому питанні. А поки тривали суди, «Земля Поділля» спішно продавала майно України своєю постановою від 6 вересня 2000 року залишив без змін постанову арбітражного суду Хмельницької області в цьому питанні.

го господарського начиння, без якого врожаю не виростиш і не збереш. Про це написали селяни 14 травня цього року до Президента України Леоніда Кучми, сподіваючись, що він своєю владою допоможе захистити законні права єдиних законних власників і прискорить повернення майна. Бо, дивлячись на загін сивих і немічних борців, неважко здогадатися: не кожен дочекається потрібного результату.

«Забудьте моє ім'я»

Уся ця боротьба принесла незручності сільському голові Інні Абдулкадірові. «Революційне» село, окрім того, на виборах не поспішало віддавати голоси висуванням від влади, яка так образила трудівників. Ні за це, ні за колективні скарги голові не дякували нагорі. «Писак» влада не любить. Більшість населення в Колубайцях — пенсіонери, до сільради в Гуменці за якимось папірцем дістатися їм нелегко. У місцевому медпункті працівники сільради повісили, було, графік, згідно з яким голова і дільничний інспектор мали приймати колубайчан у їхньому селі. Сюди прове-

ли навіть тепло. Та графік виявився фільчиною грамотою, бо ніхто його виконувати не збирався.

Напевно, місцева влада вирішила, що уваги у вигляді телевізора для дитсадка та комп'ютера для школи колубайчанам більш ніж досить. Отож у селі кажуть, місцевій владі байдуже, що розвалюють і розкрадають громадське майно, що занепадають будівлі, які на вулицях вибоїни.

Клуб — без завідувача, бо не дали навіть півставки. На День Перемоги був він на замку, а ветеранам вручили по 10 гривень біля пам'ятника. Валиться клуб? Може привалити там сільську молодь? Просите село газифікувати? Сільська рада вирішила грошей на це не давати. Усі села сільради вже газифіковано, а Колубайці — ні. Хоч шороку до бюджету органу самоврядування ідуть неمالі гроші за оренду землі від кар'єру глини. Здається, можна було б і цьому селу виділити від загального пирога. Коли в Кам'янець-Подільський уперше їхав новий голова Хмельницької ОДА Віктор Коцемир, у Гуменцях перед тим, де його приймали, при світлі фар машин спішно вночі штукатурили фасад Будинку культури. До Колубайцев губернатора не возили...

Селяни чекали начальство й цього ранку, але воно чомусь не прийшло. Чи, може, кинуте ко-

лись своїм виборцям з Колубайцев «Забудьте моє ім'я!» таки має підгрунтя?

Хто допоможе скривдженим?

Не їде голова в нелюбе село, кажуть колубайчани, й через інші події. Агрофірма «Земля Поділля» 9 квітня цього року продала Миколі Хмелюку нежитлову одноповерхову будівлю з прибудовою загальною площею 224 квадратні метри на вулиці Польовій, 1. За огорожу «своєї» території, де є громадська крижниця, новий власник, кажуть, нікого не пускає. Колубайчани, не діждавшись допомоги від голови і землевпорядників, звернулися до правоохоронців. Проте звіти надійшли відписки: мовляв, Хмелюк уже зареєстрував право власності на нерухоме майно на Польовій, 1.

Щодо незаконного розпродажу колишнього колгоспного майна, то з області послалися на думку заступника начальника управління сільського господарства і продовольства Кам'янець-Подільської райдержадміністрації Леоніди Предиткевич: «Майно бригади № 3 КСП імені Котовського було передано на баланс цементного заводу ще до початку проведення розпаювання майна і після приватизації цементного заводу стало власністю ВАТ «Подільський цемент». Під час створення КСП «Колубайцевське» розпаювання майна не проводилося у зв'язку з його відсутністю.»

Невже цей авторитет увів правоохоронців області в оману? Адже ніхто не передавав колубайцевського майна цементникам. У Господарському суді Хмельницької області у справі № 2/459-н є акт від 28 листопада 1990 року, який ВАТ «Подільський цемент» демонструє, доводячи законність володіння чужим майном. Цей солідний фоліант, без жодного підпису і печаток, належним чином не заверено. І йдеться в ньому усього-на-всього про... перевірку основних засобів виробництва, будівлі та майна, закріпленого за бригадою. І жодного слова про передачу!

То чи не час правоохоронцям і владі, починаючи з сільської, нарешті припинити владати святу наївність і стати на бік скривджених?

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Мал. Микола КАПУСТИ

ОБ'ЄКТИВ

10 вересня. Севастополь. Під час заходів до 150-ї річниці Східної (Кримської) війни члени делегації з країн — учасниць воєнних дій поклали вінки до «Каменя примирення» в Балаклавській долині.

11 вересня. У Державному музеї архітектури та побуту в Пироговому відбулася хресна хода в пам'ять жертв Голодомору.

12 вересня. Луганськ. Святкування Дня міста.

13 вересня. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з головами сільських рад Волинської області.

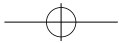
16 вересня. Біля приміщення ЦВК активісти громадської кампанії «Пора» проголосили про початок 1 листопада мирної маніфестації на захист результатів виборів Президента України.

14 вересня. У Верховній Раді України пройшов День уряду з порядком денним: «Про нові напрями співробітництва України з Європейським союзом у зв'язку з розширенням ЄС» та «Про стан реформування та законодавче забезпечення діяльності правоохоронних органів в Україні».

15 вересня. Біля Кабміну відбулася акція протесту робітників і пенсіонерів колишнього держпідприємства «Дніпродомнаремонт» (Дніпродзержинськ) з вимогами повного погашення боргів із заробітної плати.

Нічого на Грецію нарікати?..

Найчастіше багато що сходить з рук тому, хто встигає їх умити, попередньо добре нагрівши.
Е. СЕВРУС.

ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

«За повідомленням Посольства України в Греції, член екіпажу «СНАР» (під прапором Белізу) Онищенко Віктор з невідомих причин упав з палуби в море. Його доставили до місцевої лікарні, де він помер».

Далі читати телеграму Ганна не змогла. Її Віктора немає. Батько неповнолітніх сина й дочки вже не переступить поріг домівки. Будь проклята чужина, будь прокляті море й обставини, що спонукали чоловіка шукати кращої долі, а простіше кажучи, заробітку за межами незалежної...

Горе спіткало чернівецьку родину у вересні 1998-го. Відтоді (!) Ганна Онищенко добивається своїх кривних, стукаючи в двері багатьох інстанцій. Але грецькі чиновники і судновласник далеко, а співвітчизники глухі й сліпі. І хіба тільки до горя буковинців?

За межами батьківщини легально працює від двох до семи мільйонів українців (залежно від сезону). Тільки за три останніх роки загинуло або померло в сімох десятиках країн близько 2,5 тисячі наших співвітчизників. Чи всі їхні родини захистила держава? «Ми нікого на заробітки не посилаємо», — цинічно відповів київський чиновник Ганні.

Це правда. Можновладці тільки створюють умови для масового від'їзду мільйонів знедолених.

Наша довідка

Останніми роками до Італії, Греції, Канади, Росії, Чехії, Польщі тощо виїхало 180 тис. львів'ян, 200 тис. іванофранківців, 160 тис. тернопільців, майже 200 тис. буковинців. Наживаються на цьому турфірми, яких на Львівщині, скажімо, більш як 250, а в Чернівцях (при 240 тисячах населення) — 200. До слова, заробітчани на Буковину щомісяця завозять до 60 мільйонів доларів. В Україну, за оцінками економістів, надходить від них 4—8 мільярдів за рік.

Депутати, прислухайтесь до Уповноваженого!

Віктор Онищенко ходив у море не один рік. Забезпечувати родину для нього було не тільки обов'язком, а й щастям. За три місяці до загибелі глава сім'ї закінчив спеціальні курси і, одержавши свідоцтво кока, уклав контракт із грецькою(?) компанією на пірвоку. Посередником виступило ялтинське ПП «Морське агентство Транзит-Експрес», що є агентом фірми.

Наша справа — добір і направлення фахівців за кордон, — казали мені в агентстві. — Сторони контракту — судновласник і моряк.

Виходить, працівники ПП ніякої відповідальності не несуть? Добре посередники влаштувалися.

Переді мною той самий контракт. Текст умістився на одній сторінці. Документ я попросив прокоментувати президента Української іноземної юридичної колегії (Україн'юрколегії) Данила Курдельчука.

— На жаль, подібні «грамоти» — не рідкість, — зазначив Данило Маркович. — Вони свідчать про безпринципність посередників, їх байдужість до долі співвітчизників та їхніх родин, а також про юридичну безграмотність найманих. Але якщо наївних людей можна зрозуміти (за їхньою спиною черга з таких само претендентів на роботу, вибору хазяїн не залишає, диктуючи кабальні умови), то деяких власників крьюінгових фірм, що часом продають совість заради наживи, варто притягати до відповідальності і позбавляти ліцензій.

Віктор Онищенко свого часу укладав договори з судновласниками, знав, на яких умовах мають будуватися відносини роботодавця і моряка. І все-таки підписав папір, де його дружина названа Тетяною, а спори пропонувалося вирішувати в арбітражному суді країни приписки судна «СНАР». Його країна при-

пер слово за Верховним Судом України. Гадаю, там дадуть принципову оцінку наявним фактам.

Уповноважена з прав людини у Верховній Раді Ніна Карпачова свою думку про агентів висловила ще півтора року тому.

— Наші безробітні моряки будь-що намагаються потрапити на роботу, — зазначала Ніна Іванівна. — Цим цинічно користаються численні агентства-посередники. Їхня діяльність нашим законодавством не регулюється, нема навіть визначення поняття «крьюінг». Більшість компаній (а їх близько 500) створена випадковими людьми, які не мають уявлення про закони, кидають людей напризволяще, не несучи ніякої відповідальності у разі виникнення форс-мажорних обставин.

Чи прислухаються до цих з бо-лем сказаних слів парламентарії, в чітких силах змінити ситуацію, прийнявши відповідні закони?

Душевність хвацького агента

Із посередниками, повторюся, розмова в мене була коротка. Але знали б ви, скільки коштів, яких так бракує родині, витратило ПП на телефонні переговори, марки і конверти.

— Відразу ж після загибелі чоловіка мені повідомили, що сім'я одержить страхівку і зарплату. Домовилися, що гроші привезе агент, який супроводжуватиме труну з тілом із Греції.

Цинковий ящик прибув без представника фірми, а отже, без зарплати. Посередники, за твердженням Ганни, почали гратися з нею в піжмурки, обіцяючи виплатити зароблене Віктором, запрошували приїхати по гроші в Болгарію, Лібію(?), інші країни. Просили відкрити валютний рахунок, надіслати документи. Квапили вбиту горем жінку, попереджаючи, що «час іде, і можна втратити

Колаж Олександра КУСТОВСЬКОГО.

ності контракту між ним і ПП.

«Крім того, за наданими номерами телефону зв'язатися з панамі Демитрос і Петрос (очевидно, це імена, а не прізвища) неможливо», — констатував адвокат і попросив зазначити стаціонарні телефони й адреси. Він також інформував Лихину, що за висновком медекспертизи в крові покійного було 0,3 % алкоголю, а це еквівалентно одній банці пива.

Це важлива «дрібниця», бо співробітники «Транзит-Експресу» переконували Ганну Онищенко: судновласник, мовляв, відмовляється платити компенсацію через те, що загиблий був п'яний.

— У Греції мені через адвоката хтось запропонував невелику суму готівкою, але зажадав відмовитися від страховки й надалі не турбувати, — згадує Ганна Іллівна. — Але хто в разі такої обробки міг гарантувати мою безпеку?

Г. Онищенко поїхала з Греції вся в боргах, як у шовках. Удома її чекали напівголодні сироти. І судової тяжба, що триває досі. Розумники в Ялті і Києві рекоменду-ють жінці знайти судновласника і подати позов до суду за місцем його про-

скандал, щоб виключити рецидиви.

Я не пам'ятаю, щоб Україна вжила рішучих заходів до закордонних лікарів, які викинули серце в запігло-го чоловіка хмельниччани. Про це ще торік розповідала Ніна Карпачова, зазначивши, що Генпрокуратура веде слідство. Доки його результати мені невідомі, обнародую новий факт варварства. Стосується він покійного Віктора Онищенко.

У витязі з книги записів про смерть, виданому вдові префектурою міста Патра, зазначено, що наш співвітчизник помер від задухи «унаслідок попадання води в легені». Помер у лікарні не ввразу, а через кілька годин після падіння в море. У графах «ім'я матері», «ім'я дружини» і «професія» зазначено: «невідомо». Такий от сирота безділний наш громалянин. Ялтинські агенти заморських хазяїв помиляються при заповненні контракту, греки не задають собі клопоту довідатися елементарні дані про померлого. Чи випадково це?

А тепер почитаймо висновок фахівців Чернівецького обласного бюро судмедекспертизи, які обстежували труп за направленням міської прокуратури.

«Внутрішні органи відсутні... Грудина відсутня... Присутні вата, ганчірки, папір».

І — увага: «Смерть гр. Онищен-

Наша довідка

Беліз — держава в Карибському морі, межує з Мексикою і Гватемалою. Площа — 23 тис. кв. км, населення — 200 тис. осіб. Належить до 27 так званих країн зручного прапора: судна під ним користуються пільгами (низькі реєстраційні внески, податки, можливість наймання дешевої робісили).

Неякісне харчування, дефіцит питної води, мінімальна зарплата, відсутність правового й соціального захисту та елементарних умов праці — повсюдно являче на суднах під «зручним» прапором. На них екіпажі працюють надурочно, живуть надголод, тому не рідкість нещасні випадки, що не викликають співчуття у судновласників. Їх хвилює лише доставка вантажів і зниження витрат. У моряків мало шансів одержати компенсацію за фактами каліцтва, оскільки вони обмежені в правах хазяїном. А знайти його дуже проблематично, бо кораблі можуть належати компанії однієї країни, бути зареєстровані в другій, а ходити під прапором третьої.

писки, зрозуміло, не Україна.

...Проведена адвокатською контролею експертна оцінка контракту, оформленого крьюінговим агентством з Ялти, показала, що контракт не є повноцінним юридичним документом у частині захисту прав Віктора.

Мати осиротілих дітей звернулася до Ялтинського місцевого суду з позовом до агентства про стягнення заробітної плати і компенсацію моральної шкоди.

Три з половиною роки доказів свого права на компенсацію нічого не дали. Ялтинський суд (суддя Кайро) відмовив у задоволенні позову, потім вирішував, що робити з апеляційною скаргою Ганни, нарешті милостиво ухвалив відновити термін оскарження. Те-

і ці невеликі гроші». Питали, чи не одержала вона їх.

Після цього знушального запиту (хто їй міг виплатити суму без сприяння фірми?) Ганна, залишивши дітей на родичів, поїхала до Греції. МЗС України і наше посольство в Греції спочатку активно допомагали вдові: сприяли одержанню в'їзної візи, знайшли адвоката, перекладали документи, встановлювали належність судна. Потім ураз знітилися...

Грецький адвокат, вважаю, вивів на чисту воду посередників з Ялти. У листі директору агентства «Транзит-Експрес» Ю. Лихині юрист зазначав, що на його запитання не отримав відповіді — зокрема, про реквізити судновласника, а також підтвердження наяв-

живання. Але хіба не посередник повинен шукати свого партнера? Душевний Лихина відповів на це запитання з почуттям жалю:

— Місце, номер і дата реєстрації компанії судновласника нам невідомі, місця проживання Петрос не знаємо, копії страховок Віктора й екіпажу не маємо.

Єдине, що знає агент закордонної фірми, — судно «СНАР», 1968 року, суховантаж, «плавав» (так каже Лихина) під прапором Белізу.

Де є все, крім милосердя?

Що має робити держава, у громадяни якої чужоземці незаконно виймають внутрішні органи для донорських цілей? Улаштувати міжнародний

ка, найбільш вірогідно, настала внаслідок закритої внутрішньочерепної травми, забою головного мозку («вірогідність» допущена через відсутність внутрішніх органів, які не могли бути досліджені).

Підписи, дата. Нема людини, нема й органів — нема проблем для правоохоронців? Невже нікому захистити родину співвітчизника, що загинув за нез'ясованих обставин (штохнули, вдарили? хто? чому?).

Поглумилися там з мертвого тіла, тепер плумляться з удвои та дітей. І ви кажете: «Нічого на Грецію нарікати?»

І я кажу: «Нічого тільки на Грецію нарікати...»

Іван ІЛІЯШ.

Київ—Ялта—Чернівці—Київ.

На знімку: Віктор Онищенко з дружиною й дітьми.

Фото з сімейного архіву.

ОГОЛОШЕННЯ

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства (Організатор конкурсу) проводить конкурси з продажу майна підприємства-боржника — ВАТ «Дніпроспецбуд» (справа № Б15/24/104/00). Загальна характеристика об'єктів продажу: Лот № 1 — будівля та споруда дільниці БУ-4, розташована за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Набережна Перемоги, 2 Г, початкова ціна — 78000 грн. у т. ч. ПДВ. Лот № 2 — кафе «Холодок», м. Дніпропетровськ, вул. Набережна ім. В. І. Леніна, 16 а, початкова ціна — 507800 грн. у т. ч. ПДВ.

Фіксовані умови конкурсу: 1) відсутність у претенденту кредиторської заборгованості перед ВАТ «Дніпроспецбуд», дебітори ВАТ «Дніпроспецбуд» до конкурсу не допускаються до погашення заборгованості; 2) оформлення договору купівлі-продажу здійснюється за рахунок покупця; 3) переоформлення права користування земельними ділянками, прилеглими до будівель та споруд, що продаються, здійснюється за рахунок покупця; 4) зобов'язання покупця щодо щомісячної компенсації ВАТ «Дніпроспецбуд» витрат пов'язаних з утриманням та оподаткуванням земельної ділянки, прилеглої до будівель та споруд, що продаються з дня визначення переможця конкурсу (затвердження протоколу засідання конкурсної комісії) до моменту переоформлення права користування земельною ділянкою на покупця.

Переможцем конкурсу визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу та взяв на себе зобов'язання щодо виконання фіксованих умов конкурсу.

Гарантийні внески учасників конкурсу (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір за реєстрацію учасників конкурсу — 17 грн. перераховується на рахунок Організатора конкурсу — філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Дніпропетровській області: п/р 26006351680200 в АППБ «Аваль» МФО 305653, код ЄДРПОУ 26252710 до 14.10.2004 р. включно. Заявки на участь в конкурсі та конкурсні пропозиції приймаються до 14.10.2004 р. включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 3, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з об'єктами та оформлення участі в конкурсі звертатися за тел. (056) 744-19-31.

Конкурс відбудеться 19.10.2004 р. об 11.00 за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 2. Результати конкурсу оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

Господарський суд Автономної Республіки Крим порушив справу № 2-5/10749-2004 про визнання банкрутом Дочірнього підприємства «Кримська дільниця бурових робіт». Юридична адреса: 97400, А. Р. Крим, м. Євпаторія, Будівельників, 7, код ЄДРПОУ 24492692, п/р № 26009485025980 в ЄФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 324076.

Розпорядником майна призначена Сірош Ангеліна Анатоліївна, м. Сімферополь, вул. Куйбишева, 31, кв. 163. Ліцензія серія АА № 421 від 13.06.02 р.

Письмові заяви кредиторів і можливих санаторів направляються в місячний термін з дня публікації в Господарський суд АР Крим.

Господарський суд Київської області (01033, м. Київ, вул. Жилинська, 58-6) порушив справу № 138/146-04 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Авіакомпанія «Авіалінії України» (юридична адреса: 08324, Київська область, Бориспільський район, с. Гора, код ЄДРПОУ 01130584, п/р № 26000001890012 в ВАТ КБ «Надра», м. Київ, МФО 320003).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Вронську Г. О. (ліцензія АА № 484232 від 17.02.2003 р.; м. Київ, вул. Дніпропетровська Набережна, 11, кв. 204).

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (вул. Куйбишева, 1а, м. Дніпропетровськ, 49600) 31.08.2004 р. №Б24/117/04 ТОВ фірма «Айренс», м. Дніпропетровськ, вул. Чкалова,11, код ЗКПО 23648040, МФО 305299 визнано банкрутом.

Ліквідатором по справі призначена Хандога Ірина Володимирівна (Донецьке шосе, 4, м. Дніпропетровська, 49082).

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою від 6 вересня 2004 року (справа 2/75) відкрив ліквідаційну процедуру Новодоєського гострозрахункового торгівельнозаготівельного переробного підприємства, юридична адреса: 56600, Миколаївська область, м. Нова Одеса, вул. Леніна, 139, ЄДРПОУ 25377705, поточний рахунок № 26007392769001 в МФ КБ «Приватбанк», МФО 326610.

Ліквідатором призначено Черепенко В. Г., ліцензія серія АА № 140411 від 12.06.2002 р., 54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а, тел. 8(0512)-47-34-64.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ-За) постановою від 03.06.2004 року № 12/1066 визнав банкрутом ООО Лутугінське ПМК № 3 код ЄДРПОУ № 01351606 (Луганська область, м. Лутугіне) і розпочав ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рой Олександр Аврамовича (ліцензія АА № 250489 від 17.05.2002 року) індекс 93500, Луганська область, Новоайдарський район, с. Райгородка, вул. Радянська, 7.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів.

Ухвалою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 18 серпня 2004 року переведено провадження у справі № 5/204-04 на загальний порядок ведення процедури банкрутства ПП «Виробничо-промисловий комплекс». Юридична адреса: Вінницька область, смт. Тиврів, вул. Забужжя, 21, р/р 26008200680001 в АППБ «Аваль» м. Вінниця, МФО 302441, код ЄДРПОУ 13299644.

Ліквідатором по справі призначений арбітражний керуючий Лещенко Анатолій Михайлович (ліцензія АА № 484190 від 29.12.02 р.) т. 8-050 3139013.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду АР Крим від 02.09.2004 р. по справі № 2-6/2766.1-2004 визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура Дочірнього підприємства Кримського підприємства СУ-71 «Теплоізоляція» ВАТ «Термоізоляція» (АР Крим, м. Сімферополь, вул. Монтажна, 3); р/р № 26005301320659 в КЦЮ «Промінвестбанк», МФО 324430, ОКПО 01414353).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Золотавіна Олександра Олеговича, 95023, м. Сімферополь, вул. Л. Шевцової, 33.

Заяви кредиторів про визнання грошових вимог до Дочірнього підприємства Кримського підприємства СУ-71 «Термоізоляція» ВАТ «Термоізоляція», можуть бути заявлені в Господарський суд АР Крим і ліквідатору Золотавіну О. О.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ВАТ «Дебальцівський завод металургійного машинобудування», м. Дебальцеве, вул. Жовтнева, 84, повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ВАТ «Дебальцівський завод металургійного машинобудування»: 1. Вбудоване приміщення та частина обладнання гальванічного цеху, площа — 1911,3 кв. м., 1991р, початкова ціна продажу — 97278,00 без ПДВ, гарантійний внесок — 4863,90 грн. 2. Будівлі інструментального і ремонтного цехів та частина обладнання, загальна площа — 2206,8 кв. м., 1916 р., 1983 р., початкова ціна продажу — 306058,00 грн. без ПДВ, гарантійний внесок — 15302,90 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуемого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у організатора конкурсу. Строк надання заяв 25 календарних днів з дати публікації в газеті 12 жовтня 2004 р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 18 жовтня 2004 р., о 16 00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Довідки за телефонами 304-77-83, 304-37-21 та на сайті www.bankruptcy. internet. dn. ua

— Вітаю з чесно заробленими відпускними! — урочисто сказав ехидним голосом касир Пшоняний.

— І на якому еврорукоті, пане Лопушенко, зволите відпочивати? Будете плавати на гондолах в Італії чи гарцюватимете на верблюдах в Єгипті?

От реп'я! Розуміє ж, стара рахівниця, що моїх відпускних вистачить лише для того, щоб автостопом доїхати до Італії,

хати

до Італії,

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

хати

можу дещо розсекретити. Відпочинок я поєдную вати з діловими зустрічами. Контакти, контакти... Буду повноважним і надзвичайним представником солідних українських бізнесових груп.

Звістка про мій відпочинок на Кіпрі миттю стала відома кожному працівникові нашого закритого акціонерного товариства з дочірнім підприємством і обмеженою відповідальністю. Чоловіки заздрили, жінки грайливо і обнадійливо посміхалися.

Через півгодини викликав директор. Молодець! — потиснув мені руку Василь Гаврилович. — Високо підняв авторитет нашого товариства. Тепер і в нас з'явився свій новий український. Годі бовтатися разом із жабами у ставку Замулівки. Та й Чорне море тобі вже по коліна. Дайош Кіпр! Випили по царці коньяку. Під закуску розмова пішла про бізнес.

Головне, щоб кіпріотські товстосуми не боялися вкладати в нас інвестиції. Біля розбитого корита вони не опиняться. Навпаки, ми завалимо їх своїми ночами і тазиками. Я вже й назву придумав спільному підприємству — «Лтавсько-кіпрський новотаз». Переконую кіпріотів аргументами, скажи їм, що майбутнє їхнього острова залежить від нас. Якщо до ночов приладнати мотор і все це накрити тазиком, то Кіпр пануватиме на морях та океанах.

Після задушевної розмови з директором відступати мені було нікуди. Довелося зайнятися організаційними питаннями.

За три пляшки оковитої домовився про телефонний дзвінок, який остаточно переконав колектив, що я відпочиватиму на Кіпрі.

— Передайте, будь ласка, панові Лопушенку, щоб він забрав у посольстві свій закордонний паспорт з відкритою візою.

На Кіпр мене проводжали всі співробітники, хоча в аеропорт я поїхав сам і на таксі. Проводи обмежилися колективним походом від дверей квартири до рогу будинку, де стояло таксі.

Для солідності позичив у сусіда дві здоровенні імпортні валізи. Крім трусів та майки, поклав у валізи (для ваги й авторитету) по чотири цеглини і дві торби піску. Бухгалтер Зубенко на собі відчув мій «авторитет».

— І що ви туди напакували?

— Шість персидських халатів. П'ятнадцять плавок. Вісім пар взуття. Дванадцять костюмів. Гумовий моторний катер. Валюту. Дві рушники для полювання. Ласті і лижі.

— А лижі навіщо?

— Ласті — для підводного полювання, а лижі — для надводного, на суші. Сніг замовлено з Антарктиди. Доставлять «Боїнгом»... Під ці теревені дійшли до таксі. Останнім прощався зі мною Василь Гаврилович. Повернувшись, призначу тебе своїм заступником. А ще нам солідні спонсори пообіцяли подарувати дві іномарки. Бач, ледь не забув! Візьми ось мобільний телефон, нам для зв'язку з Кіпром навіть банківський кредит дали. Досить, жили вже бідно... Голова профкомом заграв на баяні «Прощання слов'янки»...

Грошей, що залишилися від відпускних, вистачило на таксі тільки до Решетилівки, а далі я вже попутними машинами дістався в тещине село. Після миски зеленого борщу та шматка сала

КУРІНЬ

Як я став новим українцем і відпочивав на Кіпрі

з часником заходився облаштуватися «на Кіпрі». Найпридатнішим місцем виявився хлів, де колись жували свині. Стіни товсті, тихо, як у вусі. Під'єднав електричний подовжувач. Підключив магнітофона. Підготував повне відро аудіокасет із записами концертів зірок світової естради. Тим часом «Боїнг», який здійснював чартерний рейс, згідно з розкладом приземлився на Кіпрі. Зійшовши з трапа літака, а точніше, вийшовши зі свинарника, я включив стільниковий телефон.

— Вітаємо на кіпрській землі! — блиснуло на моніторі перше повідомлення. — Влаштувайтесь й телефонуйте про політичну ситуацію на острові. Директор Череватий.

— Долетів нормально, — відписую. — У повітрі не бовтаю. Вуха не закладало. Харчування було нормальне. Стюардеси — пальчики оближеш. Випив відро коньяку.

Для того, щоб дістатися з аеропорту до готелю, шикарно розміститися, прийняти душ і випити пляшку «Текіли», за моїми підрахунками, потрібно було не менше двох годин. Цей час я використав надзвичайно ефективно. Нарубав дровенят на зиму. Скопав грядку на городі. Полагодив похилений паркан. Полаявся із сусідкою, чий півень своїм дурнуватим кукуріканням псував усю атмосферу відпочинку на Кіпрі.

Коротко відбарабанив директорів: — Влаштувався прекрасно. Погода чудова. Море чисте. Жінки красиві й ситі, але з голодними очима. Завтра піду шукати музей вождя. Касиру відрубав коротко і ясно:

— Таких грошей, які на острові ходять, тобі, гад, й уві сні не приснитися.

Головбухові натякнув багатозначно: — Такі люди, як ви, тут на вагу золота. Тим більше, з таким кримінальним минулим. Згадав про Машу:

— Любове моя, я на Кіпрі. Котедж у моему розпорядженні. Чотири кімнати. Бар. Джакузі. Басейн. Сауна. Поруч нудиський пляж. Усі жінки й чоловіки голі. Жінки крутять стегнами. Біюти такі, Машо, що я без штанів на пляж не виходжу.

Маша відповіла миттєво: — Люблю. Чекаю. Бережись. Без штанів у море не лізь. Навіки твоя.

Дзвінок дружині: — Сиджу у селі. Порядкую по господарству. Мама здорова. Худоба сита. Сусіди живі. Додо-му повернуся через чотири дні. Чартерним рейсом Решетилівка—Полтава.

Познайомився з Хуліо Іглесіасом. Пив пиво з Паваротті. Пригостив кавою Монсерат Кабальє.

Вітаю, у Борисполі буду о другій дня. Прощай, проклятий капіталізм!

Директор відреагував одразу: — Зустрічаємо в аеропорту о другій.

Довелось у тещі позичити гроші. За гідину до приземлення чартерного рейсу я вже сидів у аеропорту на валізах. Директор приїхав на новенькому «Мерседесі». Зустріч була офіційною, але теплою.

Я впа на коліна і став цілувати асфальт під «Мерседесом», непомітно зчищаючи з підшов кизки тещиної корови.

Присутні плакали, тримаючи мене під руки. На серці було легко і радісно.

Віктор СЕМЕНЯКА.

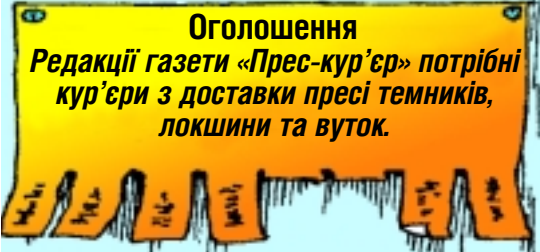
Мал. Миколи КАПУСТИ.

Приказка

Скажіть мені, кого на виборах підтримують олігархи, — і я скажу, за кого треба голосувати.

Формула БРК

Криміналітет + адмінресурс = демократія.

Банкова тенденція

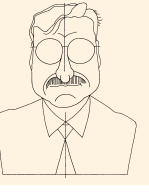
Мал. Олександра МОНАСТІРСЬКОГО.

Василь Базів, заступник глави адміністрації Президента:

— Поки ми не знищимо цього кентавра, чи, як кажуть росіяни, «сметь бульдога с носорогом», будуть такі тенденції... (Тобто тенденції до розвалу більшості, бо депутати, за В. Базівим, керуються бізнесовими, а не державними інтересами. — Черг.)

Від чергового: — А як на мене, то це схоже на іншу твар: навуків у банці. І доки стоять така БАНКОВА — буде й така тенденція.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДА.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Постулат

Влада є — розуму не треба.

Комерція

Державні мужі — не комерсанти, але продажі Вітчизну катер з народом зуміють.

Зі спостережень

Добре п'є той, хто не п'є.

Пакт

про ненапад

Якщо прокурори не будуть покривати мафіозні клани, мафіозні клани не будуть покривати прокурорів.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

ни, то що ви їх знімаєте? (Незгода з тим, що більшість не існує, оскільки група депутатів, за його словами, тільки призупинила членство в ній. — Черг.)

Від чергового: — Пане Степане, у цьому делікатно-штанному питанні ми вам повністю довіряємо. Бо вам, мабуть, у владних кабінетах не раз доводилося з цим світитися?

Вгадайте, хто це

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Ганна Герман, прес-секретар Прем'єр-міністра України:

— Він залізний, це так, але Залізний Хазяїн, що має добре і чуйне серце.

Від чергового: — Залізний? Чуйне серце? При старому режимі — сидів? Тоді це Фелікс Едмундович.

Від чергового: — Залізний? Чуйне серце? При старому режимі — сидів? Тоді це Фелікс Едмундович.

Від чергового: — Залізний? Чуйне серце? При старому режимі — сидів? Тоді це Фелікс Едмундович.

Від чергового: — Залізний? Чуйне серце? При старому режимі — сидів? Тоді це Фелікс Едмундович.

Від чергового: — Залізний? Чуйне серце? При старому режимі — сидів? Тоді це Фелікс Едмундович.

Від чергового: — Залізний? Чуйне серце? При старому режимі — сидів? Тоді це Фелікс Едмундович.

Від чергового: — Залізний? Чуйне серце? При старому режимі — сидів? Тоді це Фелікс Едмундович.

Від чергового: — Залізний? Чуйне серце? При старому режимі — сидів? Тоді це Фелікс Едмундович.

Від чергового: — Залізний? Чуйне серце? При старому режимі — сидів? Тоді це Фелікс Едмундович.

Від чергового: — Залізний? Чуйне серце? При старому режимі — сидів? Тоді це Фелікс Едмундович.

Від чергового: — Залізний? Чуйне серце? При старому режимі — сидів? Тоді це Фелікс Едмундович.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Ⓟ Платні матеріали.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн., для підприємств і організацій — 6,00 грн. на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України», 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотофотомі виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011173.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mailto@golos.com.ua — загальний

reklama@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: <http://uamedia.visti.net/golos>

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДА.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»